

Sygn.akt II AKa 46/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosława Strzelecka

Sędziowie: SA Rafał Kaniok

SA Maria Mrozik-Sztykiel /spr/

Protokolant: st.sekr.sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r.

sprawy **P. B.**

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego W. P. w. W.

z dnia 26 listopada 2012 r. sygn. V K 18/10

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu P. B. w ramach zarzutu I aktu oskarżenia uzupełnia opis czynu poprzez przyjęcie, że oskarżony przypisany czyn popełnił w O. woj. (...) działając wbrew przepisom art. 33 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a nadto przyjmuje, iż czyn przypisany oskarżonemu wyczerpuje dyspozycję art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i przepis ten stanowi podstawę prawną skazania oskarżonego;

II. w pozostałym zakresie wyrok utrzymuje w mocy

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami w tej części Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

P. B. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 14 kwietnia 2009 r. w O. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu Ł. K. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 1 grama za kwotę 90 zł, tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie od dnia 12 marca 2009 r. do dnia 14 kwietnia 2009 r. w O. woj. (...) pomógł w ukryciu telefonu komórkowego marki N. (...) nr (...) o wartości 958 zł wiedząc, że został uzyskany z czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

III. w okresie od dnia 19 grudnia 2008 r. do dnia 14 kwietnia 2009 r. w O. woj. (...) pomógł w ukryciu telefonu komórkowego marki N. (...) nr (...) o wartości 326,96 zł wiedząc, że został uzyskany z czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

IV. w dniu 14 kwietnia 2009 r. w O. woj. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 1.13 grama netto, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Okręgowy W. P. w. W. wyrokiem z dnia 26 listopada 2012 r. sygn. V K 18/10 orzekł:

oskarżonego P. B. w ramach czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 14 kwietnia 2009 r. wprowadził do obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 1 grama o wartości 90 zł i za to z mocy art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając stawkę dzienną w kwocie 10 zł;

oskarżonego P. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia i za to z mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł nawiązkę w postaci 500 zł na rzecz stowarzyszenia (...) w W.;

oskarżonego P. B. uniewinnił od popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach II i III aktu oskarżenia i koszty postępowania w tej części przejął na rachunek Skarbu Państwa;

na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając oskarżonego na mocy art. 73 § 2 kk w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 kwietnia 2009 r. do dnia 17 kwietnia 2009 r., uznając w tej części grzywnę za wykonaną;

na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 230 § 2 kpk orzekł o dowodach rzeczowych;

zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe od części skazującej.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Apelacja zarzuca wyrokowi;

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, w postaci tzw. błędu braku, polegającego na zaniechaniu poczynienia ustaleń przez Sąd I instancji ustaleń co do tego, czy wprowadzenie do obrotu przez oskarżonego P. B. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy nastąpiło wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, co skutkowało nie ujęciem w opisie przypisanego czynu z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wszystkich ustawowych znamion tegoż czynu, tj. nie wskazaniem, iż wprowadzenie do obrotu substancji psychotropowej nastąpił wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez nie wskazanie w zaskarżonym orzeczeniu kwalifikacji prawnej czynu (podstawy prawnej skazania) przypisanego oskarżonemu P. B. w ramach czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, a ograniczenie się jedynie do wskazania podstawy prawnej wymiaru kary za tenże czyn.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż błędne jest stanowisko autora apelacji co do zakresu zaskarżenia. Zarówno z zarzutów jak i uzasadnienia apelacji jednoznacznie wynika, iż apelacja zaskarża wyrok jedynie w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu P. B. w ramach zarzutu I aktu oskarżenia, a nie w całości. W tej sytuacji domaganie się w petitum apelacji uchylenia zaskarżonego wyroku w całości również nie jest zasadne. Zauważył to prokurator i na rozprawie apelacyjnej sprecyzował zakres zaskarżenia wyroku odnośnie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt I aktu oskarżenia.

Jeżeli chodzi o ustalenia faktyczne, ustalenia w zakresie winy oraz orzeczenie w zakresie kary to nie jest one kwestionowane, a i Sąd odwoławczy nie znalazł ku temu podstaw. Natomiast podlegały uwzględnieniu zarzuty apelacji w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu P. B. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Rację ma bowiem skarżący, iż w przypadku skazania za w/w czyn w jego opisie winny znaleźć się ustawowe znamiona, które też powinny wynikać z ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku.

W sprawie nie może budzić wątpliwości, chociażby w świetle wyjaśnień oskarżonego P. B., iż wprowadzając do obrotu amfetaminę czynił to wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, bowiem nie spełniał przesłanek z art. 33 i 34 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Dlatego też zasadne jest stanowisko prokuratora o konieczności dokonania w tym zakresie korekty wyroku. Nie zachodzi jednak konieczność uchylenia w tej części zaskarżonego wyroku, bowiem uwzględniając treść art. 454 § 2 kpk a contrario Sąd Apelacyjny dokonał jego zmiany, w tym także poprzez wskazanie podstawy prawnej skazania oskarżonego oraz miejsca popełnienia przestępstwa.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przyszłość, iż wyrok winien być sporządzany z należyłą starannością, a jego uzasadnienie zgodnie z wymogami art. 424 kpk, tym bardziej gdy sąd orzekający przypisuje oskarżonemu odmiennie czyn niż czyn zarzucany aktem oskarżenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 437 § 1 kpk orzekł jak w wyroku.